RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

nr. 9075 van 8 oktober 2012
in de zaak A. 206.332/XIV-34.529

In zake : XXXXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Kati Verstrepen
kantoor houdend te 2060 Antwerpen
Rotterdamstraat 53
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid, thans
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

---

Het cassatieberoep, ingesteld op 14 september 2012, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 85.695 van 8 augustus 2012 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 20 september 2012 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

In het eerste middel gaat de verzoeker voorbij aan het feit dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in de eerste plaats terecht opmerkt dat hij in zijn verzoek tot horen geen nieuwe middelen kan opwerpen en dan vervolgens vaststelt dat hij die middelen ter terechtzitting niet herneemt. Wat dit laatste punt betreft, wijst geen enkel element in het rechtsplegingsdossier op het tegendeel. Het eerste middel is kennelijk ongegrond.

In het tweede middel voert de verzoeker aan dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wel degelijk middelen die in het verzoek tot horen worden aangebracht dient te onderzoeken voor zover het gaat om middelen die de openbare orde raken. Daargelaten de vraag of middelen van openbare orde enkel in de in het bestreden arrest vermelde gevallen ook nà het inleidend verzoekschrift kunnen worden opgeworpen, blijkt dat de verzoeker te dezen in het verzoek tot horen "de correcte toepassing van artikel 9bis Vreemdelingenwet met respect voor het vertrouwensbeginsel en het gelijkheidsbeginsel" heeft aangevoerd. Deze bepaling en deze beginselen zijn niet van openbare orde, zodat de schending ervan in het inleidend verzoekschrift moest worden opgeworpen, tenzij de grondslag ervan pas nadien aan het licht is kunnen komen. Met de vaststelling in het bestreden arrest dat dit middel niet voor het eerst op ontvankelijke wijze in het verzoek tot horen kan worden opgeworpen, is voldaan aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen. Het tweede middel is kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op acht oktober tweeduizend en twaalf, door:

Carlo Adams,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,	griffier.

De griffier **De voorzitter**

Joris Casneuf **Carlo Adams**